

vrij en onafhankelijk blad

Half November '79

Het Dorpscentrumhuis is nu een jaar in gebruik. Dat is mij een zware tijd geweest! Waarom? zult uw vragen. Nu waren alle problemen toch opgelost! Vergeet het. Uit de voorgeschiedenis zal mijn inzet om een voorziening aan de Westkolk dienstig voor binnen en buiten Theater en Muziek uw niet onbekend zijn (ook voor sport en kruisw.) Tot op de laatste schroef wetend wat daar voor nodig is, toch geprobeerd ook op de huidige, ook goede plaats, het goed voor elkaar te krijgen dat er makkelijk toneel en muziek gemaakt kan worden (sport heeft officiële richtlijnen). Een bergruimte vlak bij het toneel is multifunctioneel dwingende noodzaak. Kelder was te duur. In Slik no. 59 over spitten gehad en daarna gevraagd ruimte onder het toneel gronduitdieping tijdens bouw alsnog te maken. Is gelukt dankzij gift van groot Spaarndams bedrijf waar ze al meer stapel zijn geweest (wat een geld, wat een geld koste dat beetje spitwerk). Ook sluitwand tussen zaal en toneel leek in orde te komen plus belichting. Tijdens afbouw mijn eigenwijze neus expres niet meer laten zien. Zeer kort voor de opening (een dag) toch even gaan kijken. Met één blik zag ik dat de sluitwand niet helemaal goed was en de belichting erg moeilijk. EN! De ruimte onder het toneel, (plusminus 1.35 m. hoog) waar de firma nelis een betonnen sluitvloer ingegooid had, stond vol water (plusminus 50 cm. hoog). De nieuwbakken beheerder was al dagen bezig om het ding droog te krijgen, wat niet lukte. Dan zie je het al weer voor je. Wil er makkelijk toneel e.d. gespeeld kunnen worden dan zal er aangekl... moeten worden. Zeer veel eigen tijd is er toen besteed. De sluitwand kon mede dank zij de actieve inzet van Eef Halewijn en de loyale toestemmingen van de inrichtings commissie tot een reëliker oplossing gebracht worden. Tussendoor, tweemaal in de week de kelder? drooggepompt z.o.z

want de oude decors van Ome Dorus v. Putte gemaakt door Ome Jan v. Putte (20125) gebruikt bij de opening lagen op stenen erin. Bij de decoropstelling voor koninginndag bleken de onderste drie al puur in de schimmel te staan. De sluitwandschotten waren toen al iets beter en de belichting ook zodat er een aardig toneeltje voor de artisten stond. WEER ES NAAR DE KELDER!

Daarna begonnen om met snelciment (cebar) te proberen de lekkende gaten en gaatjes te dichten. Het bleek dat nelis geen waterdichte beton had gebruikt maar werkbeton (word normaal als dunne onderlaag gebruikt om bewapening e.d. te kunnen stellen, waarna afgestort word met goeie beton). De oppervlakte van die betonlaag is ruim 5x8 meter Centimeter na centimeter moest ik honderden gaatjes met een dun laagje enkele cebar afdekken en tijdens het uitharden een paar minuten met een spaan of plamuurmes aangedrukt houden. In het vlakke vloergedeelte ontdekte ik drie plaatsen met een gat in het beton van meer als een vuist groot, afgedekt met een dun laagje afstrijkscement. Zelfs de afstrijkstelbalk zit er nog in. Toen de vloer na wekenlang ploeteren en zweten nagenoeg droog bleef, heb ik van oude stenen de zwakke hoek van vlakke vloer en schuinoplopend gedeelte versterkt. Aan twee zijden loopt de vloer n.m.l. tegen de lage fundering van Gymzaal en toegang daarnaartoe. Aan de zijde van de bibliotheek en jeugdruimte ligt die fundering 70c.m. hoger welk verschil middels een schuine taludachtige formering is opgelost. Waar het schuine gedeelte op de keldervloer aansluit was de ergste lekkage en was de meeste waterdruk. Er zijn een paar honderd stenen verwerkt en omdat er geen geld was, en omdat iedere keer vragen ontzettend vernederend is (een nadenkertje), heb ik die stenen overal opgesnord. Halewijn vond er gelukkig ook nog wat onder de vloer en in de sloot (bruin). Omdat de riolering aan het vissersend gelegd was lagen daar ook nogal wat oude stenen. Zelfs de stenen van een gesloopt oud rioolputje achter de Vroegte

Wint of Kroon heb ik schoon gemaakt en gebruikt 'tOver gebleven rivierzand wat aan de boezemkade verspreid lag bij het speeltuinhoekje heb ik bijeen geschraapt en in het donker met emmers weggesjouwt en daarmee gemetseld. Heel rustig vanwege de gezondheid. In die kelder kon ik niet langer als 2 uur per dag werken om dezelfde reden. Achter op de brommer een baaltje portland gehaald en met het verzameld zand en de stenen de kelder in en maar weer saunaeen, zo ontstond een soort trede tegen de schuinte. Om de hele vloer e.d. met een afdeklaag vermengd met het dichtingsmiddel cerasiet te voorzien kon er gelukkig zand en cement besteld worden. Per dag kon ik ongeveer 4 vierkante meter doen. Alles moest met de hand (schop) in gebukte houding aangemaakt worden. Vlak voor de vacantie was dat (met veel pijn) klaar. De kelder is nu droog, hoewel er 14 dagen geleden toch weer cebar op een gaatje in de hoek bij het luikje gedrukt moest worden. Dat luikje heb ik in de toneelvloer gemaakt anders kon en kan ik tijdens het gebruik van de zaal niet in de kelder komen.

TONEEL

Terwijl ik in de kelder rommelde maakte Halewijn de sluitschotten af zodat zij in meerdere standen bruikbaar zijn. We wisten dat er 5 Oct. toneel gespeeld wilde worden. De koninginndag belichting bleek niet goed. De spanningrail is door Halewijn nu aan de voorzijde van de kuif gezet. Verders hebben we met vereende krachten het decor gemaakt van zoo'n paar honderd meter hout en ettelijke vierkante meters goedkoop doek. En toen nog het gordijn. Gezien de ervaring in het jeugdhuis (tarzanetje spelen met gordijn als lyaan) moest het in zijn geheel omhoog kunnen. Hiervoor was advies en prijs opgevraagd bij een toneelexper. Met zijn methode zou het gordijn niet in de kuif weg kunnen. Dan ook maar weer zelf. Met veel denk en montagewerk zijn we aardig in de richting. Tijdens de toneelpremière haperde het natuurlijk, maar dat

komt wel goed. Ook het licht ging fout. Vijf schakelaars gelijk bedienen of vergeten hoe twee te bedienen, de bedieningsinstallatie moet beter. Toch de schenkers van het gordijngeld, zijnde de Spaarndamse middenstandsver. en een onbekende harstikke bedankt. Ook onze Spaarndamse zeilmaker harstikke bedankt voor katrollen, staaldraad en touw voor halen en zakken. **CONCLUSIE**

Om iets tot stand te brengen schijnt het noodzakelijk dat er bepaalde gekken bestaan. Die lopen bij onze ijsclub (terwijl de kunstijsbaan door z.g. vakmensen verknaalt word). Die lopen bij de voetbalclub en bij de tennis (ook een voorbeeld van moderne arrogante betweterigheid van papiertjesvakmensen). Als men van mij maar niet denkt dat het een hobby voor mij is en dat ik het fijn vind om al dat extra werk aan ons dorpshuis te doen. Ik ben er n.m.l. van overtuigd, en dat is mijn gelovig politiek streven, dat een goed sociaal cultureel (waaronder sport) ingericht gebouw in iedere wijk (of dorp) noodzakelijk is om onze samenleving gezond te houden, respectievelijk te maken. Ik wil het dus politiek hard maken, aantonen, dat als de accommodatie multifunctioneel (meerdere doeleinden) goed en gemakkelijk is, het gebruik veelvuldig en goedkoop word. Dat er als gevolg van onze ervaring een bouwkader; een pakket van eisen bij de bouw, word vastgesteld voor een eenvoudige toneelaccommodatie, zoals er ook voor een sportzaal of bieb geld. Dus met requisieten-decorbergruimte, gordijnen voor aistopping en afsluiting en met belichting en geluid te bedienen uit centraaltoneeloverzichtspunt; ook bruikbaar voor muziek en danssoos. chr.g.v.w.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Men vraagt steeds aan mij wat ik van de vernieuwde kanaaldijkke woningen vind. Nou, ik kan niet begrijpen dat architecten binnen het beschermd dorpsgezicht zulke woningen bij juweeltjes van middeleeuwsche architectuur mogen zetten.

OF GAAT MEN DAAROM NU PAS VERDER MET DE

BESCHERMD DORPSGEZICHTPROCEDURE

redactie chr.g.van warmerdam visscherseinde 75

2026 j c spaarndam